

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/798/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113226575
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113226575.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., IČO: 00 492 736, Bratislava, Olejkárska 1, právne zastúpený JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom Advokátskej kancelárie ECKER-KÁN & PARTNERS, Bratislava, Nám. A. Benku 9, P. O. BOX 75, proti odporcovi: S. W., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXX, štátnemu občanovi SR, zastúpenému opatrovníčkou JUDr. Zuzanou Pavlíkovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trenčín, o zaplatenie 50,70 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 27. júna 2014, č.k. 20C/22/2014-31, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 Eur a zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia výšku 11,72 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 50,70 Eur. Návrh odôvodnil tým, že odporca cestoval dňa 01.02.2013 na linke MHD č. 93 v Bratislave a pri kontrole revízorom navrhovateľa sa nepreukázal platným cestovným lístkom, pričom na základe tejto skutkovej situácie vznikla odporcovi podľa článku 6 Prepravného poriadku MHD v Bratislave a článku 5 Tarify MHD v Bratislave povinnosť zaplatiť navrhovateľovi úhradu vo výške 50,- Eur a cestovné vo výške 0,70 Eur. Navrhovateľ ďalej uviedol, že odporca úhrnú sumu 50,70 Eur dobrovoľne neuhradil ani v dodatočne lehote, poskytnutej navrhovateľom v Pokuse o zmier - výzve na zaplatenie zaslanej dňa 12.03.2013. Navrhovateľ bol preto nútený uplatniť si svoj nárok súdnou cestou.

V tejto veci súd vydal dňa 23.09.2013 platobný rozkaz č.k. 27Ro/303/2013-7, ktorým návrhu vyhovel. Platobný rozkaz nebolo možné doručiť odporcovi do vlastných rúk na adresu uvedenú v návrhu. Súd prešetril pobyt odporcu, no nezistil aktuálnu adresu jeho pobytu. Preto súd zrušil platobný rozkaz a odporcovi ustanovil na ochranu práv opatrovníčku uvedenú v záhlaví tohto rozsudku.

Okresný súd rozhodol vo veci podľa § 115a O.s.p. bez nariadenia pojednávania na základe listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise: návrhu na začatie konania, hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 01.02.2013, kontrolného lístku, pokusu o zmier zo dňa 11.03.2013, správ o pobyte odporcu, poštového podacieho hárku. Z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok a kontrolného lístka bolo zistené, že odporca cestoval dňa 01.02.2013 v čase o 22.51 hod cestným dopravným prostriedkom navrhovateľa na linke MHD č. 93, vo voze č. 4229/1. Pri kontrole

vykonávanej zamestnancom navrhovateľa - revízorom sa odporca nepreukázal platným cestovným lístkom. V hlásení sú zapísané všetky potrebné osobné údaje odporcu vrátane čísla jeho občianskeho preukazu. Na základe toho vznikla odporcovi podľa zákona, tarify a prepravného poriadku navrhovateľa povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 50,- Eur a cestovné vo výške 0,70 Eur, ktoré sumy neuhradil odporca na mieste samom. Z poštového podacieho hárku, pokusu o zmier zo dňa 11.03.2013 vyplýva, že navrhovateľ zaslal odporcovi pokus o zmier, v ktorom ho vyzýval, aby mu dlžnú sumu uhradil do 5 dní od doručenia tejto výzvy. Ku dňu vyhlásenia rozsudku nebolo zistené, žeby odporca dlžnú sumu navrhovateľovi uhradil. Z listinných dôkazov mal okresný súd za nesporne preukázané, že medzi odporcom a navrhovateľom vznikol občianskoprávny vzťah v zmysle ustanovenia § 760 a nasl. Občianskeho zákonníka. Odporca nastúpil do cestného dopravného prostriedku navrhovateľa a využil prepravné služby poskytované navrhovateľom. Bolo preto povinnosťou odporcu ako cestujúceho zaplatiť navrhovateľovi za osobnú prepravu určené cestovné, teda zakúpiť si cestovný lístok v cene podľa tarify a prepravného poriadku navrhovateľa. V konaní bolo nesporne preukázané, že odporca túto povinnosť porušil, nakoľko cestoval bez platného cestovného lístka. Preto podľa článku 6 Prepravného poriadku navrhovateľa a článku 5 Tarify navrhovateľa platných a účinných ku dňu porušenia tarify a prepravných podmienok vznikla odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi úhradu vo výške 50,- Eur a cestovné vo výške 0,70 Eur, t.j. spolu 50,70 Eur. Odporca bol v konaní zastúpený opatrovníčkou, súd vychádzal z listinných dôkazov v spise, z ktorých mal uplatnený nárok navrhovateľa za dostatočne preukázaný. Z uvedených dôvodov návrhu v celom rozsahu vyhovel.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. má úspešný navrhovateľ právo na náhradu trov konania, ktoré predstavujú súdny poplatok 16,50 Eur za návrh a trovy právneho zastúpenia, ktoré tento uplatnil vo výške 87,88 Eur. Právny zástupca navrhovateľa vykonal 2 účelné úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia 19.04.2013, podanie návrhu na súd 17.09.2013), za ktoré mu podľa § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. patrí základná sadzba tarifnej odmeny 16,60 Eur x 2 úkony a režijný paušál vo výške 7,81 Eur x 2 úkony + 20% DPH podľa § 18 ods. 3 citov. vyhl., pretože právny zástupca navrhovateľa je platiteľom DPH, t.j. spolu 58,58 Eur. Súd nepriznal odmenu a hotové výdavky za ďalší účtovaný úkon, a síce za pokus o zmier a ďalšia porada s klientom, pretože pokus o zmier je zahrnutý v odmene za prevzatie veci a príprava zastúpenia a vykonať ďalšiu poradu s klientom nebolo nevyhnutne potrebné na úspešné uplatnenie nároku pred súdom. Keďže ide o drobný spor, okresný súd podľa § 150 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že uplatnené trovy právneho zastúpenia sú neprimerané vo vzťahu k výške uplatnenej pohľadávky a aj s prihliadnutím na skutočnosť, že spísanie a podanie návrhu v tejto veci nemožno považovať za odborne právne náročný proces, ale ide skôr o administratívnu prácu, pretože z rozhodovacej činnosti je súdu známe, že navrhovateľ podáva veľké množstvo obdobných návrhov, v ktorých zamení len označenie odporcu, dátum porušenia prepravných podmienok, v ostatnom z hľadiska právnej argumentácie je návrh úplne totožný s množstvom ďalších návrhov navrhovateľa. Okresný súd potom podľa § 150 ods. 2 O.s.p. priznal 20% z trov 58,58 Eur za dva úkony právnej služby, t.j. 11,72 Eur, ktoré zníženie považoval za primerané vzhľadom na uvedené skutočnosti.

Rozsudok okresného súdu, v zákonom stanovenej lehote, odvolaním napadol navrhovateľ, prostredníctvom právneho zástupcu a to čo do výroku, ktorým okresný súd rozhodol o náhrade trov konania. V odôvodnení uviedol, že okresný súd, nesprávne pri rozhodovaní v tejto časti aplikoval ust. § 150 ods. 2 O.s.p. a rozhodol o neprimeranom znížení trov konania a nedôvodne priznal trovy konania, vo výške odlišnej od trov uplatnených v návrhu na začatie konania. Nepochybnil, že predmetnú vec, je možné považovať za drobný spor, podľa § 200ea O.s.p., podľa jeho názoru neprimeranosť trov konania v týchto sporoch voči pohľadávke, je však potrebné posudzovať v jednotlivých prípadoch individuálne. Poukázal na ustálenú prax, najmä na rozhodnutia KS Bratislava, sp.zn. 7Co/32/2009, sp.zn. 7Co/64/2009, ako aj na dôvodovú správu k novele O.s.p. účinnej od 15.10.2008. Podľa jeho názoru, je aplikácia ust. § 150 ods. 2 namieste len vtedy, keď suma trov konania, viacnásobne prekročí sumu istiny, ktorá je predmetom konania, o ktorý prípad však v preskúmvanej veci nejde. Keďže uplatnené trovy konania, neprekračujú niekoľkonásobne sumu istiny a okrem súdneho poplatku, predstavujú odmenu za právnu službu a to za minimálny počet úkonov, za ktoré je stanovená sadzba, okresný súd nesprávne, v rozhodnutí toto ustanovenie aplikoval. Podľa jeho názoru, mal o trovách konania, rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok konania a priznať navrhovateľovi, ako úspešnému účastníkovi, náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. Za účelne uplatnené trovy v tomto konaní, považoval zaplatenie súdneho poplatku z návrhu, vo výške 16,50 Eur a tarifnú odmenu za právne služby vo výške vyplývajúcej z vyhlášky

Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov, za poskytovanie právnych služieb. Poukazoval na to, že úkony právnych služieb a postup advokáta pri zastupovaní je zložitý a náročný proces, ktorý si vyžaduje primeranú časovú náročnosť. Právo účastníka, nechať sa zastupovať advokátom, nie je v podmienkach nášho vnútroštátneho práva obmedzené, ani v tzv. drobných sporoch a neobmedzuje ho ani nariadenie Európskeho parlamentu (a Rady ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a ktoré v bode 29 preambuly deklaruje, že „neúspešná strana by mala naďalej znášať trovy“. Poukázal na to, že KS Žilina, ako súd odvolací, v uznesení pod č.k. 6Co/271/2009 dospel k záveru, že navrhovateľ, ktorý bol v predmetnom drobnom spore zastúpený advokátom, má ako úspešný účastník, právo na náhradu i trov spojených s poskytovaním právnych služieb, ktorému poskytol v konkrétnej veci, splnomocnený advokát. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd, zmenil rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti tak, že odporca bude zaviazaný k povinnosti, zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 Eur a trovy prvostupňového konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 87,88 Eur. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Odporca ani opatrovníčka nevyužili zákonom danú možnosť, písomne sa k podanému odvolaniu navrhovateľa vyjadriť.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, je vecne správny a preto je potrebné, ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa § 214 ods. 2 O.s.p.. Rozsudok okresného súdu vo zvyšnej časti, z hľadiska jeho vecnej správnosti nepreskúmal, pretože vo vzťahu k tejto, rozhodnutie okresného súdu napadnuté nebolo, teda čo do tejto časti, v ktorej súd rozhodol vo veci samej, nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 ods. 1, 3 O.s.p.).

Skutočnosť, že v preskúmvanej veci ide o drobný spor, vychádzajúc z ust. § 200ea ods. 1 O.s.p. s poukazom na predmet konania, nebola v priebehu konania medzi účastníkmi sporná, túto skutočnosť nespochybnil v odvolaní, ani samotný navrhovateľ.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať, alebo znížiť.

V konaní navrhovateľom vyčíslené trovy, predstavovali náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia, ktoré si uplatnil právny zástupca vo výške 87,88 Eur za tri úkony právnej služby á 16,60 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, zaslanie pokusu o zmier vrátane ďalšej porady s klientom a písomné podanie na súd), 3x režijný paušál á 7,81 Eur + DPH vo výške 20%. Trovy predstavovali dvojnásobok uplatnenej pohľadávky. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom vysloveným okresným súdom, že navrhovateľovi priznaná náhrada trov konania vo výške 16,50 Eur za zaplatený súdny poplatok a za trovy právneho zastúpenia v sume 11,72 Eur je v súlade s ust. § 150 ods. 2 O.s.p.. Odvolací súd nespochybňuje skutočnosti uvádzané právnym zástupcom navrhovateľa, že jednotlivé úkony ním vykonanej právnej služby, predstavujú náročný a zložitý proces, vyžadujúci si aj primeranú časovú náročnosť. Z činnosti súdu je však známe, že navrhovateľ vedie veľký počet sporov rovnakého charakteru, predmetom ktorého, je uplatnenie cestovného a úhrady za cestovanie bez platného cestovného lístka, ktoré nemožno považovať za právne, skutkovo, ani časovo náročné. Navyše, v týchto veciach ide len o formulárové podania, s dopĺňaním minimálneho počtu údajov, ako osoby odporcu a dátumu a linky, na ktorej tento cestoval bez platného cestovného lístka, ktoré údaje vyplývajú z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok, ktoré vystavuje revízor navrhovateľa.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd zastáva názor, že okresný súd postupoval správne, keď vychádzajúc z ust. § 150 ods. 2 O.s.p., na základe vlastnej úvahy, priznal navrhovateľovi náhradu trov konania v celkovej výške 28,22 Eur, preto rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, ako vecne správny, za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že odporcovi, ako úspešnému v odvolacom konaní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko tento si trovy v odvolacom konaní neuplatnil (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .